

Dosarul nr.3ra-1319/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (C.Roșca)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Minciuna, V.Sîrbu, V.Mihaila)

ÎNCHEIERE

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Gabura Ruslan, reprezentat de
avocatul Dumitru Marco,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Gabura Ruslan împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea
parțială a ordinului de sancționare disciplinară, modificarea sancțiunii disciplinare și
restabilirea în funcție,

împotriva deciziei din 03 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă cererea de apel declarată de Gabura Ruslan,

c o n s t a ț ă

La 12 septembrie 2018, avocatul Cebotari Andrei în interesele lui Gabura
Ruslan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului
General al Poliției cu privire la anularea parțială a ordinului nr. 388ef din 20 august
2018 „Cu privire la sancționarea disciplinară a subofițerului patrulare al Plutonului
Edineț, Briceni, Ocnîța al Companiei de patrulare nr. 2 Bălți a Regimentului de
patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare, agent Ruslan Gabura”,
modificarea sancțiunii disciplinare, precum și restabilirea în funcție.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 07 noiembrie 2016, a încheiat
contractul individual de muncă nr. 13406 cu Ministerul Afacerilor Interne,
Inspectoratul General al Poliției, fiind angajat în funcția de Inspector inferior
patrulare.

A invocat că, la 20 august 2018, de către șeful Inspectoratului General al Poliției
a fost emis ordinul nr.388 din 20 august 2018 cu privire la sancționarea disciplinară
a subofițerului patrulare al Plutonului Edineț, Briceni, Ocnîța al Companiei de
Patrulare nr.2 Bălți al Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de
Patrulare, agent Ruslan Gabura, prin care a fost sancționat disciplinar cu concediere.

A susținut că în motivarea ordinului, a fost indicat precum că, în baza raportului
înregistrat cu numărul 1766, conducerea Inspectoratului Național de Patrulare a

dispus desfășurarea anchetei de serviciu în vederea elucidării circumstanțelor pretinselor încălcări disciplinare admise de către subofițerul patrulare al Plutonului Edineț, Ocnița, Briceni al Companiei de patrulare nr.2 Bălți a Inspectoratului Național de Patrulare, agent Ruslan Gabura.

În cadrul anchetei s-a constatat că, în perioada de timp 07.08.2018, ora 17:00 - 08.08.2018, ora 08:00, potrivit dislocației forțelor și mijloacelor Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare, agentul Ruslan Gabura a fost implicat în serviciul de patrulare auto pe teritoriul raionului Edineț. În pofida faptului că, a fost cunoscut cu graficul de serviciu, acesta, contrar prevederilor art.50 lit. s) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și ale art. 9 alin.(2) lit. d) din Codul muncii, fără a avea motive întemeiate și fără a informa despre motivul neapărării, nu s-a prezentat la serviciu, fapt constatat de către conducerea Plutonului Edineț, Ocnița, Briceni, în cadrul instrucțiunii angajaților ce urmau să exercite serviciul de la ora 17:00. Fiind contactat telefonic, de către comandanții sus-numiți, precum și de către alți angajați ai Plutonului Edineț, Ocnița, Briceni, reclamantul Ruslan Gabura nu a răspuns la apelurile telefonice. Fapta lui Gabura Ruslan a fost calificată în conformitate cu prevederile pct. 39 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, drept abatere disciplinară.

Conform pct. 39 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, fapta (acțiune sau inacțiune) a funcționarului săvârșită cu vinovăție, prin care, au fost încălcate prevederile prezentului Statut disciplinar, ale actelor normative în vigoare, restrângerile, interdicțiile și incompatibilitățile statuate de legislația în vigoare, ordinele și dispozițiile superiorilor, regulamentul intern sub a căror incidență se înscrie specificul funcției, precum și cerințele fișei postului deținut.

Conform prevederilor art.86 alin.(1) lit.h) din Codul muncii, absența fără motive întemeiate de la lucru mai mult de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă, constituie temei pentru concediere.

Gabura Ruslan, pe marginea respectivului caz a oferit explicațiile, recunoscând vina.

A declarat reclamantul că nu este de acord cu ordinul de concediere din poliție, deoarece la data de 07.08.2017 s-a adresat la medic pentru îngrijiri, din motiv că a suferit un accident în urma lucrului cu aparatul pentru metal. Prezentându-se la medic, acesta s-a plâns că în urma lucrului cu aparatul pentru metal, a suferit un accident care s-a soldat cu pătrunderea în ochi a unei schije de metal prezentând lăcrimări fapt ce se confirmă prin certificatul medical, și ulterior cu prescrierea unei rețete pentru urmarea unui tratament.

A menționat că nu s-a prezentat la serviciu la data de 07.08.2018, din motive obiective. Nu a avut posibilitatea de a comunica cu superiorii săi în acea zi din motiv că se simțea rău.

A afirmat că a recunoscut vinovăția, însă doar în partea ce ține de faptul că, nu a întreprins toate măsurile pentru a anunța superiorii despre faptul că, nu se va putea prezenta în acea zi la serviciu, nu și în absența fără nici un temei la serviciu.

A solicitat anularea parțială a ordinului nr. 388ef din 20 august 2018, cu privire la sancționarea disciplinară a subofițerului patrulare al Plutonului Edineț, Briceni, Ocnița al Companiei de patrulare nr. 2 Bălți al Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare, agent Ruslan Gabura, prin care, a fost sancționat disciplinar cu concediere, modificarea ordinului nr. 388 din 20 august 2018 cu modificarea sancțiunii disciplinare „concediere” cu sancțiunea disciplinară mai blândă „mustrare aspră”, precum și restabilirea în funcție.

Prin hotărârea din 22 ianuarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 03 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel declarată de Gabura Ruslan și s-a menținut hotărârea din 22 ianuarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că aplicabilă speței este Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, în calitate de lege specială, Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09.07.2013, Codul de etică și deontologia al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.481 din 10 mai 2006, etc.

Astfel, potrivit art. 53 din Legea sus-enunțată, se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile polițistului prin care se încalcă prevederile legii, ale altor acte normative, restricțiile și interdicțiile stabilite, clauzele contractului individual de muncă, cerințele fișei postului, prevederile Codului de etică și deontologie al polițistului.

Totodată, conform art. 55 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012, sancțiunile disciplinare se aplică prin ordinul angajatorului numai după efectuarea anchetei de serviciu privitor la abaterea disciplinară. La examinarea abaterii disciplinare, audierea polițistului și consemnarea susținerilor sale sunt obligatorii. Polițistul în privința căruia se desfășoară ancheta de serviciu are dreptul să cunoască integral materialele anchetei, să solicite și/sau să prezinte probe în apărare. La aplicarea sancțiunii disciplinare se ține seama de activitatea desfășurată anterior de către polițist, de împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, de gradul de vinovăție, precum și de preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise. Pentru o singură abatere disciplinară se aplică o singură sancțiune disciplinară. Faptele care constituie abateri disciplinare, modul de aplicare, atenuare și ridicare a sancțiunilor disciplinare sunt prevăzute în Statutul disciplinar al polițistului, aprobat de Guvern.

Conform punctului 8 subpunctul 2) din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013, polițiștii sunt obligați să se conducă, în exercitarea atribuțiilor, de legislația în vigoare, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața poliției.

De asemenea, conform prevederilor art. 26 alin. (1) lit. b) și c) a Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat să se conducă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața poliției și să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute.

În corespundere cu prevederile art. 50 lit. s) ale Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționarul public cu statut special este obligat să se prezinte la serviciu conform programului de lucru, precum și în afara acestuia, în situații temeinic justificate, pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu, cu recompensarea timpului lucrat, potrivit legislației.

În aceeași ordine de idei, conform prevederilor art. 86 alin. (1) lit. h) al Codului muncii, absența fără motive întemeiate de la lucru mai mult de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă, constituie temei pentru concediere.

Instanța de apel a reținut că în virtutea funcției pe care o deținea apelantul Gabura Ruslan, fiind funcționar public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, acesta nu numai că nu s-a prezentat la serviciu fără careva motive întemeiate, dar nici nu a anunțat la serviciu despre imposibilitatea prezentării sale la serviciu și nici nu a răspuns la apelurile telefonice a șefilor și colegilor săi, prin ce a manifestat o încălcare vădită a prevederilor art. 26 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, art. 50 lit. s) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și art. 9 alin. (2) lit. d) din Codul muncii, prin urmare sancțiunea disciplinară aplicată corespunde faptei comise.

La 30 august 2019 prin intermediul oficiului poștal a depus recurs avocatul Dumitru Marco în interesele recurentului Gabura Ruslan solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost inițiat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 03 iulie 2019, iar la 31 iulie 2019 a fost recepționată de avocatul Dumitru Marco în interesele recurentului Gabura Ruslan, conform avizului de recepție, astfel, cererea de recurs depusă la data de 30 august 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Gabura Ruslan, reprezentat de avocatul

Dumitru Marco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Gabura Ruslan, reprezentat de avocatul Dumitru Marco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Gabura Ruslan, reprezentat de avocatul Dumitru Marco se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru